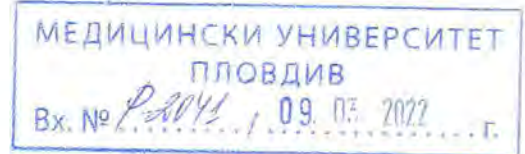

РЕЦЕНЗИЯ

От

Проф. д-р Ангел Учиков, д.м.н.

Катедра по „Специална хирургия“, Медицински университет - Пловдив

На

Дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен
„Доктор“

Професионално направление: 7.1 Медицина, Гръдна хирургия

Автор: Д-р Велизар Дафинов Хаджиминев

Катедра „Специална хирургия“, МУ – Пловдив

Форма на докторантурата: докторант на самостоятелна подготовка

Тема: „Вторичен спонтанен пневмоторакс – проучване върху
диагностично-терапевтичното поведение“

Научен ръководител:

Доц. д-р Иван Новаков, д.м.н.

1. Кратки биографични данни за докторанта

Д-р Велизар Дафинов Хаджиминев е роден на 22.03.1988 г. в гр. Нова Загора. През 2007 г. завършва езикова гимназия в гр. Хасково с английски и немски език. Завършва медицина през 2013 г. в МУ-Варна. Още същата година започва работа като лекар – ординатор, а впоследствие и специализант във „Втора клиника по хирургия“ на УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД – гр. Пловдив. През 2019 г. придобива специалност по хирургия. От 2017 г. започва работа като асистент в Катедра „Специална хирургия“ на МУ- Пловдив, а от 2021 г. е асистент в Катедра по пропедевтика на хирургичните болести, секция „Хирургия“ на МУ-Пловдив. Има участия в курсове и семинари в страната и в чужбина.

2. Обем и структура на дисертационния труд

Научният труд е посветен на актуален проблем в съвременната гръдна хирургия – вторичния спонтанен пневмоторакс. Дисертационният труд на д-р Хаджиминев е написан на 148 страници. Библиографията съдържа 210 източника, от които 1 е на кирилица и 209 на латиница, като над 75 % от тях са от последните 10 години. Дисертацията е структурирана, както следва: увод – 2 стр.; литературен обзор – 42 стр.; цел и задачи – 1 стр.; материали и методи – 7 стр.; резултати и обсъждане – 65 стр.; изводи – 2 стр.; заключение – 2 стр.; библиография – 21 стр.; публикации по темата -- 1 стр.;

Целта на научната разработка е: реализиране на съвременно проучване върху клинично-диагностичните и терапевтични аспекти на вторичния спонтанен пневмоторакс. За изпълнението на целта дисертантът си е поставил 5 задачи.

3. Литературен обзор

Литературният обзор е с обем 42 стр. и е достатъчно подробен. Разгледани в детайли са историческите аспекти и демографската структура на пациентите с вторичен спонтанен пневмоторакс. Подробно са описани различните етиологични фактори на вторичния спонтанен пневмоторакс, като тук е представена COVID-19 пневмонията, като нова причина за пневмоторакс. Разгледани са подробно методите за диагностика и измерване на пневмоторакса, както и различните терапевтични методи за неговото повлияване. Обзорът е балансиран информативен и показва добро познаване на проблема.

4. Материал и методи на проучването

Извършеното проучване е ретроспективно с проспективна компонента, като включва общо 179 пациенти, хоспитализирани във Втора хирургична клиника на УМБАЛ „Св. Георги“ – Пловдив за периода 2014 – 2020 г. Определени са признаците на наблюдение и са описани методите, които са подразделени на клинични, интервенционални и лечебни.

Статистическата обработка на резултатите е извършена със статистически пакет SPSS v.19 inc Chicago, IL; USA. Резултатите са представени чрез средна аритметична величина и стандартно отклонение, използванто критично ниво на значимост е $P < 0.05$. Използвани са подходящи и съвременни статистически методи.

5. Собствени резултати и обсъждане:

Резултатите следват строго хода на поставените задачи и са онагледени с 37 фигури, 12 таблици и 1 схема.

По първа задача, д-р Хаджиминев установява, че вторичният спонтанен пневмоторакс засяга по-често мъжкия пол, като най-често засегнатата

възрастова група е тази над 55 години. Не се доказва сигнификантна връзка между сезонността и възникването на вторичния спонтанен пневмоторакс.

По втора задача, докторантът анализира различните причини за възникването на вторичен спонтанен пневмоторакс. Хроничната обструктивна белодробна болест е установена, като водеща причина. Авторът регистрира COVID-19 пневмонията на второ място сред причините във връзка с пандемията започнала през 2020 г. Интерстициалната пневмония е установена, като водеща причина за вторичен спонтанен пневмоторакс сред по-младите пациенти.

В трета задача е направен анализ на пациентите с вторичен спонтанен пневмоторакс по отношение на размера и засегнатата гръдна половина. Авторът установява по-честото пневмотораксът е десностранен. По отношение на неговия размер, той е най-често „голям“, над 2 см. Като „напрегнат“ се проявява най-често при пациенти над 55 години.

В четвърта задача дисертантът представя детайлен анализ на различните методи на повлияване на вторичния спонтанен пневмоторакс и неговите постоперативни усложнения. Проследени са проспективно 19 пациенти за период от 6 месеца. Авторът установява, че продължителната въздухозагуба е най-честото постоперативно усложнение при вторичен спонтанен пневмоторакс. В проучването тръбната торакастомия е предложена, като метод на първи избор за повлияване на вторичния спонтанен пневмоторакс, независимо от неговата етиология. Видео-асистиранта торакаскопия с плевродеза е установена, като водещ метод на повлияване на персистиращата алвеоларна пропускливост/продължителната въздухозагуба. Дисертантът установява, че торакотомията с резекция има най-добри постоперативни резултати при лечението на вторичния спонтанен пневмоторакс. В проспективното проследяване на оперираните пациенти от вторичен спонтанен пневмоторакс се установява, че плеврофиброзата е най-честата рентгенова находка. Авторът предлага диагностично-терапевтичен алгоритъм при пациенти с ХОББ и вторичен спонтанен пневмоторакс.

В пета задача на дисертацията са проучени 18 пациенти с вторичен спонтанен пневмоторакс, асоцииран с COVID-19 пневмония. Тук д-р Хаджиминев установява, че смъртността при пациентите с COVID-19 и вторичен спонтанен пневмоторакс е значимо по-висока. При този тип пациенти авторът предлага тръбната торакастомия, като терапевтичен метод на първи избор.

6. Приноси

Като приноси приемам:

1. За първи път в България, в условията на пандемия е проучена

обстойно голяма група от пациенти с вторичен спонтанен пневмоторакс, асоцииран с нова патология - COVID-19 пневмония.

2. Дисертационният труд, на основата на получените резултати предлага диагностично-терапевтичен алгоритъм при пациенти с ХОББ и вторичен спонтанен пневмоторакс.

7. Публикации

Д-р Хаджиминев представя 4 научни публикации по темата, като 3 от тях са на английски език и 1 на български език. Във всички от тях е първи автор.

8. Автореферат

Авторефератът отговаря на изискванията и на съдържанието на дисертацията, като отразява основните резултати постигнати в проучването.

9. Критични бележки и препоръки

Установявам някои правописни грешки и неточни пропуски на препинателни знаци. Малък е броят на цитираните автори на кирилица. Считам за перспективно проследяването на оперираните пациенти за по-дълъг от 6 месеца период.

Всички тези бележки касаят някои детайли и не намаляват научната стойност на дисертационния труд.

10. Заключение

Дисертационният труд на д-р Хаджиминев съдържа научни и приложни резултати, които отговарят на изискванията на Закона за развитие на Академичния състав РБ (ЗРАСРБ), Правилник за прилагане на ЗРАСРБ и Правилник на МУ – Пловдив. Убедено давам своята положителна оценка за проведеното изследване и предлагам на почитаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на д-р Велизар Хаджиминев в докторска програма по „Гръдна хирургия“.

24.02.2022 г.

гр. Пловдив

Проф. д-р Ангел Учиков, д.м.н.